

ГІМН

ЗАМІСТЬ ПРОЛОГА

Вічний революціонер —
Дух, що тіло рве до бою,
Рве за поступ, щастя й волю,—
Він живе, він ще не вмер.
Ні полівськії тортури,
Ні тюремні царські мури,
Ані війська муштровані,
Ні гармати лаштовані,
Ні шпionське ремесло
В гріб його ще не звело.

Він не вмер, він ще живе!
Хоч від тисяч літ родився,
Та аж вчора розповився
І о власній силі йде.
І простується, міцніє,
І спішить туди, де дніє;
Словом сильним, мов трубою,
Міліони зве з собою,—
Міліони радо йдуть,
Бо се голос духа чуть.

Голос духа чути скрізь:
По курних хатах мужицьких,
По верстатах ремісницьких,
По місцях недолі й сліз.
І де тільки він роздасться,
Щезнуть сльози, сум, нещастя.

---

¹ De profundis — з глибин (лат.). — Ред.

Гімн

Вігний революціонер,
дух, що гноє пре до бою,
пре за полгон, шкастве і волю,
він живе, він шле не вмер!
Ді потівіакїї торіури,
Акі арештї царських мури,
амі вієкї муштрованї,
ні карнатї лаштованї,
ні шніотв ремісло
в грїб жою шле не звело.

Він не вмер, він шле живе!
Хоть від тисвал літ родився,
то аж вгору розновився
і в власну шилїде —
і проростуєша, мицнїє
і спїшиє туди, де днїє;
словом шлоним, мов Трубоу
міцном двє і собою
міцном радо їдує,
бо ж се гала духа гудї!

Голос духа гудї скрізь:
по курних катах мушницовких,
по верстатах робітницовких,
по місцвах недолї і слїз.
Їде тільки він роздає шва,
шкестує слово і цу и нешкаства,
шля родився і заврятьсє —

Сила родиться й завзяття
Не ридать, а добувати,
Хоч синам, як не собі,
Кращу долю в боротьбі.

Вічний революціонер —
Дух, наука, думка, воля —
Не уступить пільмі поля,
Не дасть спутатись тепер.
Розвалилась зла руїна,
Покотилася лавина,
І де в світі тая сила,
Щоб в бігу її спинила,
Щоб згасила, мов огонь,
Розвидняючий день?

[1880]